

dette Tal som et Slags Middeltal, Værdien skal være der i Omegnen; men der er intet til Hinder for, hvor Jordprisen er særlig høj, at gaa ud over denne Grænse.

Der er et Ændringsforslag, stillet af hele Udvalget under Nr. 17, som ogsaa har bidraget sit til at stille mig tilfreds med Forslaget om at blive staaende ved de 5,000 Kr. Dette Ændringsforslag betragter jeg som overordentlig vigtigt. Det gaar ud paa, at Andrageren i de Tilfælde, hvor Kommissionerne gøre Indvending med Hensyn til Ejendommens Laaneværdi, eller hvor der er Tale om, at Andrageren efter Kommissionens Anskuelse ikke opfylder de i § 3 stillede Betingelser, kan indanke Spørgsmaalet til Landbrugsministerens Afgørelse. Jeg betragter det som et overordentligt Gode for den Maade, hvorpaa Loven kommer til at virke, at Landarbejderen har en Appelret til en højere Instans, dersom Kommissionerne paa sine Steder maaske skulde være noget vrangvillige eller staa mindre forstaaende over for Lovens Praktisering. Hverken i dette høje Ting eller i Udvalget er der lagt Skjul paa, at der gives Kommissioner, der ikke have den rette Forstaaelse af, hvorledes en saadan Lov skal føres ud i Livet. Jeg betragter derfor dette Ændringsforslag under Nr. 17 som et ypperligt Middel til at bibringe saadanne uforstaaende Kommissioner bedre Klarhed over, hvorledes de bør optræde, og jeg ser saaledes paa Sagen, at der ogsaa derved gives Landbrugsministeren Lejlighed til at fyre lidt under disse uvillige Kommissioner, hvad nu Aarsagen til deres Misforstaaelse end kan være, thi det er klart, at naar en saadan Sag indankes til Landbrugsministerens Afgørelse, maa Landbrugsministeren fortolke Loven efter samme Regler for hele Landet. Dette Ændringsforslag har ogsaa kunnet forlige mig med den ny Bestemmelse, Litra h. i § 3, som et Mindretal foreslaar skal udgaa. Denne Bestemmelse gaar jo ud paa, at de, der selv ere i Stand til at erhverve sig en Jordlod, ikke kunne komme ind under Lovens Bestemmelser. I og for sig er der ikke saa meget at indvende ligefrem mod dette, men i det Øjeblik, at det, saaledes som Forslaget gik ud paa, skulde være afhængigt af de lokale Kommissioners Afgørelse, om en Mand ved egne Midler kunde komme i Besiddelse af en Jordlod, betragter jeg det som i yderste Grad uheldigt. Men efter at Ændringsforslaget under Nr. 17 foreligger, saaledes at Landarbejderen kan indanke Spørgsmaalet til Landbrugsministeren, anser jeg denne Be-

stemmelse for at have sine gode Sider, idet jeg ikke synes, at det er for meget forlangt, at den Mand, der ved Statens Hjælp vil opnaa visse Begunstigelser i Henhold til denne Lov, ogsaa paa sin Side lægger Kortene paa Bordet og giver fuld Oplysning om, hvad han ejer. Og lige saa rimeligt, forekommer det mig, at i de Tilfælde, hvor der indkommer et saa stort Antal Begæring, at de ikke alle kunne imødekommes, skal den Mand, der er raadig over en mindre Sum, foretrækkes for den, der er raadig over en større Sum. Det forekommer mig at være i Overensstemmelse med Lovens Aand, at, for saa vidt der foreligger Oplysning om, at enkelte Ansøgere raade over en større Kapital og derfor lettere kunne komme i Besiddelse af en Jordlod ved egen Hjælp, skulde de forbigaa til Fordel for dem, der raade over en mindre Sum. I Henhold dertil og i Haab om, at Landbrugsministeren ved given Lejlighed vil have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Kommissioner og maaske foranledige en anden Sammensætning, hvor de have vist sig uheldige, og hvor der er klaget over dem, vil jeg gerne tillade mig at anbefale de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag og navnlig ogsaa det af et Mindretal under Nr. 19 stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

P. Madsen: Der er enkelte af de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, som jeg ikke kan nægte, at jeg nærer en Del Sympati for. Særlig skal jeg nævne Ændringsforslag under Nr. 13, hvori Mindretallet foreslaar, at Laaneværdien sættes op fra 5,000 til 6,000 Kr. Jeg har bestandig næret det Ønske, at der kunde blive saa selvstændige Hjem som muligt for de Folk, der søge et saadant lille Husmandsbrug. Men da den højtærede Landbrugsminister har administreret Loven, som nu gælder, saaledes, at han i mange Tilfælde, hvor Jordpriserne have været særlig høje, er gaaet endogsaa meget betydelig op over det Beløb, som nu er Maksimum, tør man forudsætte, at han fremdeles vil udføre denne Lov paa samme Maade, og da saa vel Udvalgets Flertal som den højtærede Minister nærer Frygt for, at man, hvis man vedtog dette Ændringsforslag, vilde vanskeliggøre, for ikke at sige umuliggøre, Forslagets Gennemførelse i det andet Ting, tør jeg ikke stemme for det. Jeg vil nemlig ikke være med til at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, eftersom